

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΝΟΧΕΣ ΣΙΩΠΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΦΛΥΑΡΙΕΣ

...16-17 Μάρτη 1992.

Είμαστε λίγο μετά την άνοιξη της "ελεύθερης ραδιοφωνίας". Λίγο μετά, ουσιαστικά από το σπάσιμο του κρατικού μονοπώλιου στα Μ.Μ.Ε. και τον εκσυγχρονισμό της κυριαρχίας, στο χώρο των media και στην Ελλάδα.

Την ίδια περίοδο, τα δύο αυτοδιαχειριζόμενα κοινωνικά ραδιόφωνα της Θεσ/νίκης, το ράδιο Ουτοπία και το ράδιο Κιβωτός, ετοιμάζονται να δεχτούν την καταστολή, που δέχτηκαν οι αντίστοιχοι ραδιοφωνικοί σταθμοί σε όλη την Ελλάδα.

Την περίοδο του χειμώνα της "ελεύθερης ραδιοφωνίας", όπου πέρα από τις δύο φωνές αντίστασης, εκατοντάδες ραδιοφωνικοί σταθμοί εμφανίζονται στην Ελλάδα, δημιουργώντας το αδιαχώρητο στην μπάντα, ή καλύτερα δυσχεραίνοντας και παρενοχλώντας το έργο της επιτήρησης της κοινωνίας από τα "σοβαρά" Μ.Μ.Ε., από αυτά που μπορούν να συνεργαστούν και να συντελέσουν στην ανάπαραγωγή της κυριαρχίας και του κεφαλαίου.

Τη στιγμή που "ξαφνικά" τον Ιούνιο του '91 η πολεοδομία της Θεσ/νίκης κηρύσσει παράνομα κτίσματα τις κεραιές των ραδιοσταθμών, που έχουν εγκατασταθεί στην Άνω Πόλη, δηλαδή σχεδόν όλων. Το σύνθημα για το ξεκαθάρισμα της μπάντας δίνεται και ένα ντόμινο καταστολής ξεκινά. Νομάρχες, δημοτικά συμβούλια, εισαγγελείς και αστυνομία - με ασπίδα τις κινήσεις των κατοίκων, οι οποίοι βάζουν εναντίον δικαίων και αδικιών - ξεκινούν ένα παιχνίδι συναντήσεων, τηλεσέργων, συστάσεων, ενστάσεων και απορρίψεων που καταλήγει στις 23/12/91 όταν οι πρώτες κεραιές κατεβαίνουν.

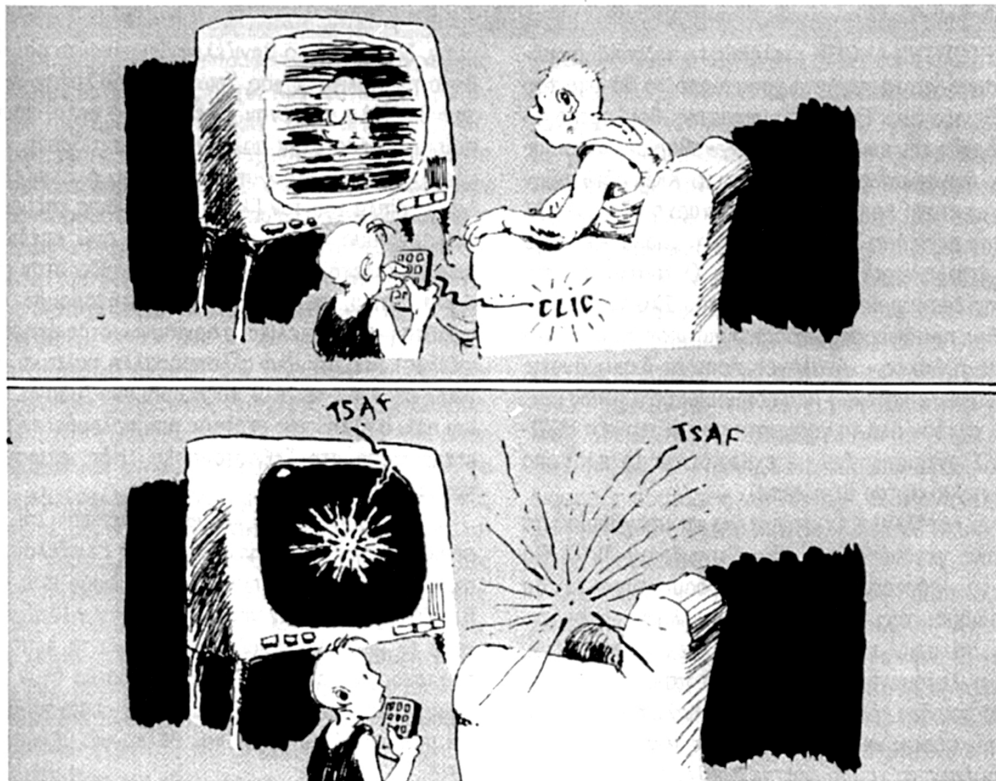
Το σχέδιο περιλαμβάνει την μετάβαση των κεραιών στο "πάρκο κεραιών" του Χορτιάτη, όπου υποτίθεται ότι δεν θα δημιουργείται πρόβλημα υγείας, ούτε και αισθητικό ή άλλης μορφής πρόβλημα. Το ψέμμα σε όλο του το μεγαλείο.

Το αισθητικό πρόβλημα και το πρόβλημα υγείας μεταφέρονται ουσιαστικά από τους κατοίκους της Άνω πόλης στους κατοίκους του Χορτιάτη, καθώς ο χώρος εγκατάστασης δεν είναι και τόσο μακριά, το πάρκο κεραιών δεν είναι και τόσο πάρκο, αλλά μάλλον ζούγκλα, και βέβαια η ισχύς εκπομπής παραμένει ανεξέλεγκτη (για να μη μιλήσουμε για το περιεχόμενο εκπομπής). Αλλά δεν είναι εδώ το μεγάλο ψέμμα. Βρίσκεται στο ότι χρησιμοποιείται ένας αγώνας πολιτών από τους εχθρούς των κοινωνιών, για να μπορέσουν να καθορίσουν τις συνθήκες στην μπάντα. Να μπορέσουν μέσα από το φίλτρο της αύξησης των οικονομικών μεγεθών (είναι πολλαπλάσια τα έξοδα λειτουργίας και εγκατάστασης στον Χορτιάτη) και των "όρων" μετεγκατάστασης, να ξεχωρίσει αυτούς που μπορούν να είναι "αξιοπρεπείς" επενδυτές στο χώρο αυτό, αλλά και που έχουν τις κατάλληλες διασυνδέσεις και κοινές καταβολές με την εξουσία.

Οι δύο σταθμοί και το κίνημα αντίστασης δεν μένουν άπραγα. Γρήγορα καταλαβαίνουν τι πρόκειται να γίνει και αποφασίζουν να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να στηρίξουν τους δύο σταθμούς και ό,τι αυτοί ευαγγελίζονται. Κοινές συνελεύσεις, κοινά κείμενα και εκδηλώσεις, στη βάση των κοινών κατακτήσεων με μαζικά καλέσματα στα studio, όταν οι πρώτες κεραίες έπεφταν, ένωσαν έναν κόσμο που πάλευε ενάντια στην ισοπέδωση της φωνής του και της συνείδησης του, υπερασπιζόμενος με συλλογικές διαδικασίες το αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό ραδιόφωνο. Μετά από αλληπάλληλα ασυνεπή ραντεβού η κρίσιμη στιγμή φτάνει και στις 16-3-92, αφού τα χαράματα χτυπιέται το Ρ. Ουτοπία, εκατό περίπου μέλη και συμπαραστάτες των δύο ραδιοσταθμών συγκεντρώνονται στο studio του Ρ. Κιβωτός για να μην επιτρέψουν το κλείσιμο του σταθμού.

18 σύντροφοι μας οδηγήθηκαν στην Ασφάλεια, αφού πρώτα δέχτηκαν τις γνωστές "περιποιήσεις" των κρανοφόρων ανθρωποφυλάκων, που μετά από έξι μήνες απειλών και γεμάτων νόημα αναβολών επιστρέφουν για να επιβάλλουν το νόμο της σιωπής και της ανελευθερίας. Όσοι σύντροφοι παρεβρέθησαν στην έφοδο των ΜΑΤ αντίκρουσαν γυμνή τη βία και την αυθαιρεσία των μισθοφόρων της καταστολής. Αφού αυτοί περικύκλωσαν στρατηγικά το στούντιο του Ράδιο Κιβωτός, επιτέθηκαν τελικά σπάζοντας πόρτες και τζάμια και ξυλοκοπώντας άγρια του υπερασπιστές του. Το κάλεσμα για συμπαράσταση ήταν αποτελεσματικό, όμως τελικά μπροστά στην "περίφημη" συμμορία Κόμπρα των ματατζήδων λυγίσαμε- αυτό είναι προσωρινό.

Τίποτα δεν χάθηκε! Η επιστροφή μας θά'χει από αυτή την στιγμή και για πάντα την σφραγίδα της αποστροφής μας, ενάντια στο ψέμα, την παθητικότητα, τον εφησυχασμό και την ταπεινωση που τρέφουν αυτή την κοινωνία.

Αποσπάσματα από το κείμενο που μοίραζαν οι δύο σταθμοί στην πορεία συμπαράστασης στους 12 (που τελικά απαγγέλθηκαν κατηγορίες). Μία πορεία 700 περίπου ατόμων που καταγγέλει το κλείσιμο των σταθμών και διαδηλώνει ότι οι 12 δεν είναι μόνοι τους, αλλά ότι αποτελούν κομμάτι του κινήματος αντίστασης που έχει βαθιές ρίζες στην κοινωνία της Θεσ/νίκης.

...ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ...

Τα δύο ραδιόφωνα, αφού σύρονται στο Χορτιάτη, με δικές του ενέργειες, αλλά και με την στήριξη των συμπαραστών τους καταφέρνουν σιγά-σιγά να κρατήσουν την εύθραυστη ισορροπία ανάμεσα στα εξωπραγματικά, πολλές φορές, οικονομικά βάρη και τα χαρακτηριστικά με τα οποία έχουν επιλέξει να λειτουργήσουν. Χαρακτηριστικά που ορίζονται από την άρνηση της λογικής των διευθυντών και της εξειδίκευσης, της διαφήμισης και των ευγενικών χορηγιών, της πληροφορίας αλλά και της μουσικής ως εμπόρευμα, της λογικής του κέρδους, των "έξυπνων" σχολίων από ειδικούς.

Με μοναδικό αποφασιστικό όργανο τη γενική τους συνέλευση, αυτοοργανώνοντας τις καθημερινές τους ανάγκες προσπαθούν να εκπέμπουν έναν αδιαμεσολάβητο απελευθερωτικό λόγο για την αυτοδιαχείριση της κοινωνίας, για την οικονομική και πολιτική ισότητα.

Πόλοι αντίστασης, με αντιπληροφόρηση και ανοικτά μικρόφωνα σε κοινωνικά κινήματα, με συμμετοχή σε αυτά μα και με κριτική, αναδεικνύοντας ζητήματα, που το κίνημα της αυτοοργάνωσης και της αντίστασης παλεύει, με μουσική και δομή εκπομπών πέρα από τα playlist και τα ποσοστά ακροαματικότητας, με συνάμα με πολλές αντιφάσεις και αδυναμίες να πραγματοποιήσουν τις αποφάσεις τους, αλλά διαρκώς σε μια διαδικασία να τις ξεπεράσουν.

"Το να στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες σε αυτοδιαχειριζόμενα εγχειρήματα και συλλογικότητες, σε κοινωνικούς αγώνες όποτε αυτοί εξελίσσονται, σε διωκόμενους που υπερασπίζονται τις επιλογές τους, αποτελεί ένα σημαντικό και αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης μας και της αποστροφής μας ενάντια στην παθητικότητα, τον εφησυχασμό, την υποταγή και τις ένοχες σιωπές που θρέφουν αυτή τη κοινωνία". Το γεγονός ότι ανάμεσα

στους 12 κατηγορούμενους υπάρχουν και συμπαραστές δίνει ιδιαίτερη σημασία στο ζήτημα της αλληλεγγύης, που αποτέλεσε επιλογή των δύο ραδιοφωνικών σταθμών ως αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης τους και του αγώνα ενάντια στην παθητικότητα τον εφησυχασμό, την υποταγή και τις ένοχες σιωπές που θρέφουν αυτή τη κοινωνία ως όπλο και αξία για μια άλλη κοινωνία. Πολύ περισσότερο ο τρόπος με τον οποίο πάρηξαν οι αποφάσεις υπεράσπισης των κεραίων μας, ομοφωνία συνελεύσεων, σύμπλευση

συμπαραστατών και η διαδικασία πραγμάτωσής τους, μεγάλη συμμετοχή-τήρηση των συμφωνημένων, μας ορίζουν όχι απλώς αλληλέγγυους στους 12 διωκόμενους, αλλά συνυπεύθυνους στις κατηγορίες.

1996...

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ, ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΠΑΛΙΑ

Τίποτα δεν έχει αλλάξει, γιατί οι συμπαραστάτες των σταθμών, ανάμεσά τους και οι 12 συλληφθέντες, όπως και οι απεργοί της ΕΑΣ, του ΟΤΕ, του Λαύριου, του Μαντουδίου, οι αντιστεκόμενοι της Αραβησσού, οι γνωστοί-άγνωστοι και οι συνήθεις ύποπτοι, οι καταληψίες μαθητές, οι εξεγεργμένοι των φυλακών, οι 33 αφισοκολλητές, είναι ίδιοι με τους

απεργούς του Βόλου, των πλαστικών Καβάλας, της Κοζάνης και της Πτολεμαΐδας, τους αγρότες στα μπλόκα της εθνικής, τους 504 του πολυτεχνείου, τους 4 της πορείας της Θεσσαλονίκης, τους συνήθεις υπόπτους και του γνωστούς-αγνώστους.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει όσον αφορά όλους αυτούς και την παρουσία τους στον αγώνα ενάντια στους εργοδότες, του ηγέτες, τα Μ.Μ.Ε., τους εθνικιστές, τους " γδάρτες των ονείρων " μας και το χτύπημα που οι εχθροί του ανθρώπινου γένους εξαπολούν στις κοινωνίες.

Τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Τα αφεντικά έχουν αλλάξει τα σχέδια τους και ξέροντας ότι θα μας βρουν μπροστά τους εκσυγχρονίζουν και τα μέσα επιβολής τους. Την οικονομική εξαθλίωση έρχεται να ακολουθήσει η πολιτική, πολιτιστική και κοινωνική καταστολή και όπου αυτές δεν πιάνουν τόπο η γνωστή και αναβαθμισμένη καταστολή των ταγμάτων ασφαλείας και των δικαστών που αναλαμβάνουν συνέχεια ηγετικές πρωτοβουλίες στο ξεκαθάρισμα αυτού του λογαριασμού.

Τίποτα δεν είναι όπως παλιά γιατί και εμείς από την μεριά μας έχουμε καταλάβει και αποφασίσει πολλά. Ξέρουμε πολύ καλύτερα τώρα τη θέση μας. Ξέρουμε πολύ καλά ότι ο αγώνας μας θα είναι κομμάτι του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση, ή δεν θα είναι τίποτα, όπως ξέρουμε ότι και η αλληλεγγύη μας στους 12 διωκόμενους είναι κομμάτι αυτού του αγώνα. Θα είμαστε μαζί τους τώρα το '96, όπως είμασταν μαζί το '92 και σε ό,τι εν τω μεταξύ ακολούθησε αλλά και σε ό,τι θα ακολουθήσει. Δε θα αφήσουμε κανέναν από τους συντρόφους μας μόνο του απέναντι στην εξουσία.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΔΙΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ 12 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ... ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΝΟΜΟΣ Η ΣΙΩΠΗ

Δευτέρα 11 /3/96 συγκέντρωση στην Καμάρα 5.00'π.μ.

Τρίτη 12/3/96 συγκέντρωση στα δικαστήρια 9.00'π.μ.

ράδιο ΟΥΤΟΠΙΑ
μέλη του ράδιο ΚΙΒΩΤΟΣ